

II.
D. 25891.

22

8964

PĚSIM

v část

sv. Feliksa mučenceu,

ki počiva od leta 1858

p r i

sv. Jakopu v Ljubljani.

1.

Serčno vneti počastimo
 Dans mučenceu Feliksa;
 V raj nebeški se ovrmo,
 Kjer že slava venča ga.
 Gori v večni domovini
 Palmov véneec mu cvetí,
 V sréčni svatovski družini
 Zmage zdaj se veselí.

2.

Mladi Feliks v véri svéti
 Ves gorí za Jezusa,
 Zanj v ljubezni druge vnéti,
 Tud želí iz dna sercá.
 Blag sercán in poln kreposti
 Muk in tug se ne bojí:
 Svojo kri in cvét mladosti
 Kristusu rad podarí.

25891. II. D. 8. 2 F.

3.

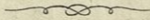
Pétnajst sto je lét minílo,
 Kar mučencam je pridjan,
 Trázona tovaršev krílo
 Je počitek mu odbran.
 Truplo njega zlo časteno
 V samostanu mnógo lét
 Knam iz Rima prenešeno,
 Cerkve té lepote cvét.

4.

Verni sem le prihitímo
 V svete híše tihi kraj,
 De mučenca počastímo,
 Pomočnik je on nam zdaj;
 Zlast pa zmiraj v dobrih delih
 Ga zvestó posnémajmo,
 V britkih dnevih in veselih
 Serca mu odkrivajmo

5.

O preljubi Feliks sveti
 Milo zdaj na nas poglej,
 Daj nam slabo vse zatréti,
 S pravo vero nas ogrej;
 Tvoj izgled naj milo sije
 V naših potov vsaki kraj,
 De Gospod tud nam odkrije
 Večne sreče sveti raj!

030047308

Opomba.

V letu 298 po Kristusovim rojstvu je Cesar Dioklecian s zidanjem velikanskih topliških poslopij več tavžent k smerti obsojenih kristjanov terpinčil in moril, ktere je sv. Trazon z obilnim svojim premoženjem na skrivnim okrepčeval, tolažil, in zmučene mertve s pomočjo mašnika Janeza pod zemljó svoje pristave pokopával. To je začétek imenitniga podzemeljskiga pokopališa zunaj rimskiga mesta, ktero se po njem Trazonsko imenuje, in v tem je z družimi mučenci tudi truplo sv. Feliksa počivalo; v létu 1750 je najdeno, vzdignjeno in v nunskim samostanu sto lét shranjeno bilo, od leta 1858 pa v sedanji podobi v farni cerkvi sv. Jakopa v Ljubljani počiva.

1870

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.